

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΠΥΓΟΛΑΜΠΙΔΕΣ

Το καλοκαίρι και φθινοπωρο ή χλόη και ή έξοχή, παρουσιάζουν εικόνα ένδοξου οφρανοῦ.

Εινε ή πυγολαμπίδες, τὰ θαύματα αὐτὰ τῆς φύσεως, ή ἐπιστημονικῶς λεγόμενες «Fulgore porté-lanterne».

Ἡ περὶ παράξενες ὁμῶς ἀπὸ αὐτῆς εἰνε ἐκείνες τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ βγάζουν τόσο δυνατὸ φῶς, ποὺ πολλὰς φορὲς περνάει τὴν λάμψη τοῦ κοινοῦ λυχναριῦ.

Μὰ κυρία, ή κυρία Sybille de Merlat διηγείται ὅτι στὸ Σούφραμ, ἐδιάρθρεν εὐκόλα ἐπιμερίδες και ἔγραψε κάτω ἀπὸ ἕνα λύχνον, γεμῆτον ἀπὸ τέτοια ἔντομα.

Στὶς Ἀντίλλες και ἰδίως στὴν Κούβα, ή γυναίκες τῶν χωριῶν, χρησιμοποιοῦν τὶς πυγολαμπίδες γιὰ νὰ φωτίζουν τὰ σπιτία τους τὴν νύχτα. Τὶς βάζουν μέσα σὲ μικρὰ κλουβία, γυάλινα ή πλεγμένα με ἀραιὰ ξυλαράκια, τὰ ὁποῖα κρεμοῦν στὴ μέση τοῦ οἴκιοῦ.

Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς αὐτὸ κάνουν και νυχτέρι. Οἱ ξένοι, ποὺ βγυινοῦν τὴν νύχτα ἔξω στὰ μέρη αὐτά, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν φανάρια σποῦς δρόμοις, κρεμοῦν δυὸ ἀπὸ τὶς πυγολαμπίδες αὐτῆς στὰ πόδια τους, και τὸς φωτίζουνε ἔτσι τὸν δρόμο.

Ἡ ἔμορφη κρεολὲς τῶν μερῶν αὐτῶν τὶς κρεμοῦν σὰν σκουλαρίκια ἀπὸ τ' αὐτὰ τους και ἀσπραπολοῦνε ὅλην τὴν νύχτα, σὰν διαμάντια, ή τὶς τοποθετοῦν στὰ μαλλιά τους. Ἦπου λάμπουν σὰν πολύτιμα περσέδια και τὸς δίνουν μιά ὄψη πλὴλ παράδοξη.

Στὰ χωριάτικα πανηγύρια, τὰ κορίτσια καταστολίζουν τὰ λεπτά και ἑλαφρὰ τῶν φορέματα, με τέτοιες πυγολαμπίδες και δταν χορεύουν, φαίνονται σὰν νὰ εἰνε ντυμένες με φωτιά, σὰν νὰ φλέγονται !...

Ἡ ἐπιστήμη ἀκόμα δὲν μῆκε κελὰ στὰ μυστήρια αὐτά, τοῦ φωτὸς τῆς πυγολαμπίδης και ὄχι μόνον δὲν ἐξήγησε καλά—καλὰ ποῦθε προσερχεται τὸ φῶς της, ἀλλὰ σὺτε και ποῦθε προσερχονται τὰ λαμπρὰ χρώματα και ή ἰδιαίτερη ὁμῆ, ποὺ βγάζουν μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔντομα αὐτά.

Πῶς π.χ. τὸ ἔντομο τῆς Κοχενίλλης (κερμεζί) μπορεῖ και βρῖσκει στὸν πράσινο χυμὸ τοῦ κάκτου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τρέφεται, τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο πορφυροῦν χρώμα ποὺ γεμίζει ὅλον του τὸ σῶμα ;

Ἐνα ἄλλο εἶδος πάλιν ποὺ ὀνομάζεται «Κεράμβυξ», ἔχει μὰ μοσχοβολιά τριανταφύλλου, ποὺ γεμίζει ὅλο τὸν τόπο, γύρω ἀπὸ τὴν ἔτις, ποὺ τὸ ἔντομο αὐτὸ ζῆ και ἐνδιατῆ.αι.

Ἡ εὐωδία αὐτὴ εἰνε και ή καταστροφὴ του. Ἀπὸ τὴν μρωδιὰ του, ὀδηγοῦνται οἱ ἰθαγενεῖς και τὰ πῆνον γιὰ νὰ μοσχοβολήσουν τὸ σπιτι τους και τὰ κιβώτια τους.

Τὸ περιεργὸ δὲ εἰνε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἰτιῆς βγαίνει και ἕνα ἄλλο δυσωδέοτατο εἶδος ἔντομων, ἕνα εἶδος κορῶν, ποὺ βρωμοῦν ἀνυπόφορα.

Πῶς τῶρα ἀπὸ τὴν ἴδια τροφή, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντομα ἀπομυζᾷ τὴν εὐωδικοτάτην ὁσμὴν, τὸ δὲ ἄλλο τὴν βρωμωτάτην, αὐτὸ εἰνε μυστήριον...

Ἡ κανθαρίδες εἰνε, μεταβάλλουν σὲ φριχτὰ δηλητήρια, τοὺς ἀβλαβεῖς χυμοὺς τῆς μελίας και τὴν χλόη τῶν λειμῶνων, ἀπὸ τὴν ὁποῖα τρέφονται.

Ἡ τροφή δὲ τῶν κολεοπτέρων αὐτῶν, ποὺ τόσο τὰ τρέφει και τὰ δυναμώνει, ἐθανάτωσε πολλοὺς ἀνθρώπους ὡς τῶρα.

Στὴν ἰατρικὴ ή κανθαρίδες δίδουν τὴν ὕλη ποὺ γίνονται τὰ ἐκδόρμια, εἰνε δὲ ἀπὸ τὰ σφοδρότερα δηλητήρια τῆς φύσεως, γιὰτὶ μικρὰ ὁσοῖς ἀπὸ αὐτῆ, ἐπιφέρει ταχὺν τὸν θάνατον, ή δὲ ἐξωτερικῶς τοῖς χηρῖσις ἀκόμη, εἰνε πολλὰ ἐπικίνδυνη.

Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀγαπητὸς και στενὸς φίλος τοῦ Νέρωνος, Κόσσινος, ἀπέθανε, γιὰτὶ ἤπλε κάποιον ἀποβρογμὰ ἀπὸ κανθαρίδες.

Ὁ Γαλνὸς και ὁ Διοσκουρίδης ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους και πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νέους, ὅπως ὁ Ὀρφίλας και ὁ Κλοκέτ, ἀναφέρουν πολλοὺς τέτοιους θανάτους.

Τέλος ἕνα ἀκόμη φυσικὸ περιεργὸ. Μέσα στὴν κόπρο ζῆ ἕνα ἔντομο ποὺ λέγεται «Σταφυλίνο».

Λοιπὸν τὸ ἔντομο αὐτὸ ποὺ ζῆ μέσα

Η ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟ ΔΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΤΙΕΝ ΡΕ'Υ'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διάφοροι μεγάλοι ἄνδρες ἀπαντήσαν στὴν ἐρώτησι : — Γιὰ νὰ ἀγαπάται κανεὶς πολὺ, τί πρέπει νὰ κάμη ! Ὁ Ρονσάρ ἀπάντησε : — Πρέπει ν' ἀγαπήσῃ λίγο, νὰ ὑπόσχεται πολὺ και νὰ προσποιεῖται ἀκόμα περισσότερο !

Ὁ Δουμάς υἱός, ποὺ γνώριζε καλά τὶς γυναῖκες, εἶπε : — Ἡ γυναῖκες ἀγαποῦν, ἀλλὰ δὲν ξέρουν πῶς νὰ ἀγαποῦν !

Ἡ Ἁγία Θηρεσία, ή παρθένος τῆς Ἀβίλλας, ποὺ εἶχεν τόσες ἐρωτικῆς ὀπτασιῆς και πειρασμοὺς, δὲν κρατήθηκε και ἔγραψε μιά μέρα : — Ἐάν ὁ Σατανὰς μποροῦσε ν' ἀγαπήσῃ, θὰ ἔπαυε νὰ εἰνε κακός !

Και ή ἡγουμένησσα προσέθεσεν ἀπὸ κάτω : — Σωστά. Ἀλλὰ λησμόνησες ὅτι ὁ Σατανὰς ἀγάπησε τὴν πὸ παλὰ μητέρα μας, τὴν Εὐὰ !...

Ὁ Κάρολος Νοδιῆ εἶπε : — Ἡ ζωὴ εἰνε πλέον πλήρης σ' ἐκεῖνον ποὺ ἀγάπησε μιά φορὰ !

— Ἀγαπάει πολὺ λίγο ὁποιος μπορεῖ νὰ εἰπῆ πόσον ἀγαπᾷ, εἶπεν ὁ Πετράρχης, ποὺ ή ἀγάπη του δὲν εἶχε τέλος, γιὰτὶ κάθε μέρα ἔγραφε νέα ἀτελειώτα συνέττα εἰς τὴν Λάουρά του.

Ὁ Μπωμαρσὲ ὁ δημιουργὸς τοῦ «Φιγαρῶ» τοῦ κατ' ἐξοχὴν Παρισιοῦ τύπου, εἶπε τὸ ἔξῃς, ποὺ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως σὰν παραδοξολογία :

— Οἱ τίμοι ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὶς γυναῖκες. Ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ἀπατοῦν, ἔχειν τὰς... λατρεύουν !

Ὁ Μπεραντζὲ εἶπεν : — Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διατάσσει ν' ἀγαπάτε.

— Γιὰτὶ ἀγαπᾷ με μιά γυναῖκα ; — Γιὰ τρεῖς λόγους, ἀπαντᾷ ὁ Ζουλ-Νωριά. Γιὰ τὴν ὑπεροχὴ της. Σοβαρὸς ἔρωτας και σπάνιος. Γιὰ τὴν ωραιότητά της. Κοινὸς ἔρωτας και βραχύς. Γιὰ τὴν καρδιά της. Ἐρως μονότονος και διαρκής.

Ὁ ἠθικολόγος Λανσὰ ἔγραψε κάποτε : — Ἡ ἀλήθεια δὲν τρώγεται ποτε σαλάτα.

Και ή γυναῖκα δὲν ὑπάρχει δταν τὴν ἐξετάζει λεπτομερῶς κανένας.

Μὴ σέβεσαι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴ φίλη σου, παρὰ τὰ μυστικὰ της. Ὅλα τὰ δίδει στὴν ἀγάπη της, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «Sac-à-main» της.

Ἡ σιωπὴ εἰνε ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ ἔρωτος.

Ἡ ἀγάπη εἰνε καμμιά φορὰ ἕνα δρᾶμα.

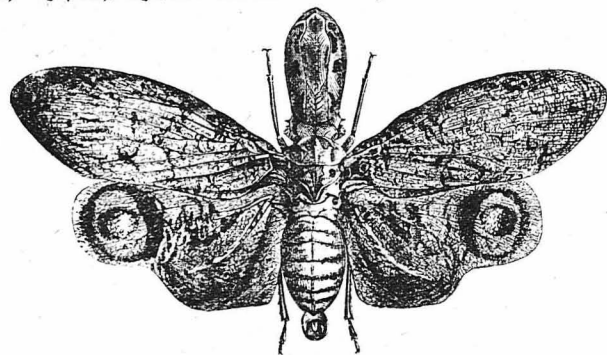
Συνήθως εἰνε κωμῶδια. Ποτὲ ὁμως δὲν εἰνε ἱστορία χωρὶς λόγια.

(Ἀκολουθεῖ)

στὶς ἀκαθαρσίες, ἀπορροφᾷ ἀπὸ αὐτῆς και ἀναδίδει, τὸ περὶ γλυκῆ, τὸ περὶ ὠραῖο ἄρωμα, τὸ ὁποῖο μεταδίδεται και μένει ὡρα ἀρεκτῆ, στὰ δάκτυλα ἐκείνου ποὺ θὰ τὸ ἐγγίσι !...

Ὅπως βλέπετε, λοιπὸν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως εἰνε μεγάλὰ και πολλὰ και ή γνώσεις τῶν ἀνθρώπων, μικρὸς ἀπέναντί της, παρὰ τὰς τελευταίας προσόδους τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Ἐντομολόγος

Πυγολαμπίς τῆς Ἀμερικῆς

Νυχτίζται ἐργαζόμενος ὑπὸ τὸ φῶς πυγολαμπίδων